

РЕШЕНИЕ

№ 23297

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2913** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. О. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 70Х от 23.02.2026г. на интервюиращ орган в РПЦ –гр. Х. –В. И., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба рег. № УП 35469 от 05.02.2026г.

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Твърди се, че оспореното решение е незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила. Визира се, че при и след подаването на молба с рег. № УП 35469 от 05.02.2026 г. на жалбоподателя не са били разяснени на разбираем за него език редът за подаването ѝ, необходимостта от посочване на нови обстоятелства, както и възможността същите да бъдат подкрепени с писмени доказателства. Изтъква се, че това задължение на административния орган е съществено, доколкото допускането на последваща молба до разглеждане е обусловено именно от наличие на нови обстоятелства. Сочи се още, че решението е постановено в нарушение на чл. 12 от АПК, тъй като липсата на информация на разбираем език е ограничила възможността на търсещото закрила лице да организира защитата си, предвид непознаването на приложимия ред и уязвимото му положение. В жалбата се поддържа и че интервюиращият орган е извършил неправилна преценка относно предпоставките за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, без да обсъди новите обстоятелства, касаещи личното положение на жалбоподателя и ситуацията в държавата му по произход. Визира се, че след свалянето на Б. А. от власт са настъпили нови обстоятелства, касаещи както личното му положение, така и положението в С., които следвало да бъдат взети предвид. В тази връзка е посочено, че в подкрепа на твърденията си е представил писмено

доказателство –документ, издаден от местна администрация и кмета на общински съвет в А., област Х., удостоверяващ наличие на спорове и конфликти. Поддържа се, че този документ представлява ново доказателство за наличие на риск от преследване и тежки посегателства при завръщането му в С.. Възражава се срещу извода на административния орган, да не кредитира документа, като се твърди, че това е сторено без конкретни обективни данни, без възложена експертна проверка и без извършена официална верификация. Навеждат се и доводи за нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като на жалбоподателя не била предоставена възможност да изрази становище по направените от органа съмнения и да представи допълнителни доказателства. По тези съображения се иска отмяна на решението и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят А. О. А. се явява лично и се представлява от адв. Д., назначена за процесуален представител по реда на Закона за правната помощ, която поддържа жалбата. Представени са допълнителни доказателства на български език – 8 броя публикации от различни информационни агенции, които според процесуалния представител удостоверяват, че към 05.02.2026 г. в града, от който е жалбоподателят, са налице военни конфликти, както и че принадлежността му към кюрдите създава основателна опасност за неговия живот, сигурност и социално положение, включително и към м. май 2026 г. Поддържа се, че въпреки проведените избори и гласуване на Конституция, в родния град на жалбоподателя не е установен мир и условията за живот са много тежки за местното кюрдско население. Сочи се, че административният орган при постановяване на решението се е позовал на стара информация и не е взел под внимание нови обстоятелства, известни чрез медийна информация за периода м. януари – м. февруари 2026 г. относно града, от който идва жалбоподателят.

Жалбоподателят лично заявява, че докато е в България -работи и му е необходим документ, за да може да сключи трудов договор. Заявява, че има стар трудов договор и договор за наем, но същите не се подновяват, поради което е подал молбата за закрила. В цялост поддържа и заявеното от пълномощника му.

В представените по делото писмени бележки от процесуалния представител на жалбоподателя се поддържат изложените в жалбата и съдебно заседание доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Отново се акцентира върху твърдението, че административният орган не е извършил необходимата проверка на актуалната обстановка в С. и в частност в [населено място], като се е позовал на неактуална информация. Сочи се, че в съдебното производство са представени публични информационни материали от различни медийни източници, отнасящи се до реалната политическа, социална и икономическа ситуация в С. и до обстановката в района на К. за периода м. януари – м. май 2026 г. Изтъква се, че същите сочат на напрежение между Д. и кюрдските сили, наличие на въоръжени конфликти, патрулиране на въоръжени лица и опасения на кюрдското население за сигурността му. Поддържа се, че тези данни следвало да бъдат съобразени от органа при преценката дали са налице нови обстоятелства от значение за личното положение на жалбоподателя и за риска при евентуалното му завръщане в С.. С оглед изложеното се иска отмяна на решението и връщане на преписката на ДАБ за ново произнасяне.

Ответната страна не се представлява в съдебно заседание, като по делото е постъпило писмено становище чрез юрк. Д., за неоснователност на жалбата и моли същата да се отхвърли. Твърди се, че Решение № 70Х от 23.02.2026 г. е издадено при спазване изискванията на ЗУБ. Посочено е, че в хода на административното производство са преценени всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му на произход, като не са установени нови обстоятелства от съществено значение. В тази връзка се поддържа, че правилно е прието наличието на предпоставките по чл. 76б, ал.1,т.2 ЗУБ за недопускане на

последващата молба до разглеждане по същество, поради което се иска жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 04.03.2026 г. е подадена в срок, по отношение на връчване от 27.02.2026 г.-л.17 от делото е в срок от адресат с правен интерес, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

По съществото съставът съобрази следното:

Производството пред ответника е образувано по молба рег. № УП 35469 от 05.02.2026 г. /л. 46 / от А. О. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., кюрд по народност, вероизповедание – мюсюлманин-сунит, женен, с ЛНЧ [ЕГН], която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Посочено е още, че личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Визирано е, че за първи път сирийският гражданин е поискал закрила с молба вх. № 23 от 08.01.2025 г. в РПЦ – Х., като към тази дата е регистриран като А. О. А., гражданин на С., като по същата с Решение № 2981 от 09.04.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на А. О. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

Решението е било предмет на съдебен контрол пред Административен съд – Хасково, който с Решение № 5664/04.06.2025 г. е отхвърлил жалбата. С Решение № 10370/27.10.2025 г., постановено по адм. дело № 7166/2025 г. по описа на Върховния административен съд, е оставено в сила решението на Административен съд – Хасково.

Посочено е, че с настоящата последваща молба А. О. А. е представил писмено доказателство -документ, за който се твърди, че доказва наличието на спорове и конфликти в С..

Визирано е, че по време на предходното производство, видно от проведеното първо интервю от 04.03.2025 г. (л. 148 и сл), чужденецът е заявил, че е роден и е живял в [населено място], С., откъдето е напуснал страната си. Сочил е, че в града имало бомбардировки, а преди години бил свидетел на взрив в [населено място] ал Зор, при който загинали негови братовчеди. Като причина за напускане на С. е посочил липсата на сигурност за себе си и семейството си, тежките условия на живот, лошото икономическо положение, липсата на основни условия за живот и желанието да осигури по-добро бъдеще за четирите си деца. Обяснил е още, че има роднини в Европа, като майка му и тримата му братя живеят в К., където са получили, а неговата сестра живее във Франция и също се ползва от предоставена закрила.

Посочено е още, че в предходното производство молителят не е заявил да е имал проблеми поради религията си, с официалните власти, с политически партии, организации или въоръжени групировки. Като кюрд е сочил, че в района имало расизъм срещу кюрдите от страна на арабите, но не е твърдял конкретни лични заплахи или упражнено спрямо него насилие. Декларирал е, че не е бил арестуван, съден или осъждан. Относно военната си служба е посочил, че я е отбил в периода 1999 г. – 2011 г., като е предположил, че е възможно да е бил търсен за запас, но районът, в който е живял, не е бил под контрола на правителството.

По отношение на представения документ е посочено, че същият не установява наличие на нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Визирано е, че съдържанието му не кореспондира с последователно заявеното от молителя в предходното производство, където причините за напускане на С. са свързани основно с общата несигурност, тежките битови условия и желанието да осигури по-добро бъдеще за децата си. Сочи се още, че документът съдържа твърдения на друго лице относно положението на семейството на молителя и на други семейства, без да установява конкретна лична засегнатост на жалбоподателя от описаните спорове и

конфликти. Поради това органът е приел, че същият не обосновава допускане на последващата молба до производство.

В последващата молба чужденецът е заявил, че съществува реална опасност от тежки посегателства върху живота и здравето му. Изтъкнал е, че след свалянето на Б. А. от власт са възникнали нови обстоятелства относно личното му положение и сигурността му. Споделил е, че в района, в който е роден -гр. К., област Х., обстановката била неблагоприятна и опасна, като имало конфликти и убийства между различни етноси и религиозни групи. В заключение е заявил, че желае да се интегрира в България, да живее и работи спокойно и да помага на семейството си.

В оспореното решение са обсъдени и твърденията за липса на сигурност в С.. В тази връзка са използвани справка рег. № МД-02-56/18.02.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, приложена на л. 18 и сл. от делото, както и справка от 20.01.2026 г., приложена на л. 26 от делото. Първата съдържа данни относно общото положение в С., актуалната обществено-политическа обстановка към 18.02.2026 г. и състоянието на сигурността в отделни провинции. Втората съдържа информация относно общото положение в страната, положението на кюрдското население в С. и в частност в района на [населено място], както и данни относно отношенията със Сирийските демократични сили след падането на режима на Б. А..

Административният орган е съобразил, че представената актуална информация сочи на промяна в политическата и икономическата ситуация в С. след падането на режима на А., както и на предприети действия за възстановяване и завръщане на сирийски граждани. Същевременно е отчетено, че в отделни райони продължават да съществуват напрежение и предизвикателства пред сигурността. Прието е обаче, че тези данни не обосновават извод, че в страната на произход на молителя е налице въоръжен конфликт, при който насилието е на такова високо ниво, че съществува разумна вероятност да генерира риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на съответната територия.

С оглед изложеното молбата не е допусната до последващо разглеждане.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО са приети представените от жалбоподателя доказателства –8 броя публикации на български език от различни информационни агенции. От същите се установяват данни за напрежение между новото централно правителство и кюрдските сили, за локални инциденти и спорове относно власт, територии и ресурси, включително в района на К. и Североизточна С.. Част от публикациите съдържат данни за ескалация на конфликта между управляващи и кюрди, за обстановка, определяна като напрегната и опасна, както и за примирие, местни протести и патрулиране в централните райони на К.. Отразени са и данни за поемане на управлението на летището в К. от сирийските власти и за отделни нападения, включително за нападение, за което отговорност е поела „Ислямска държава“, при което е убит служител по сигурността. Тези доказателства следва да бъдат обсъдени във връзка с предмета на настоящото производство, а именно дали установяват нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или за държавата му на произход, които да обосновават допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. С чл. 33, ал. 2, б. „а“ – „д“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Въз основа на изложеното се прави извода, че оспореният акт е издаден от компетентен орган,

надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ – интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. „б“ от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба. В тази връзка интервюиращият орган В. И., със Заповед № РД-05-79/26.01.2026г. от Председателя на ДАБ на л.35, е определена като компетентна да извършва действията, предвидени в ЗУБ, поради което постановеният акт има характер на валиден индивидуален административен акт.

Съдът не споделя довода, че има процесуални нарушения, вкл. съществени такива. Въпреки, че с последващата молба не е изложено нито едно ново конкретно обстоятелство -било свързано с държавата по произход, било с личното качество на лицето –ответникът обстоятелствено и отново е разгледал причините за напускане на страната на фона на последната ситуация в С. от актуалната справка към момента. Подробно е обсъден и представения от жалбоподателя документ, находящ се на л. 47 от делото, като следва да се посочи, че същият не променя горния извод. Видно от съдържанието му, в превод от арабски език е отразено изявление от името на кмета на квартал А. – М. Х. М., че поради тежката ситуация, конфликти, несигурност и ежедневна паника много семейства напускат страната в търсене на безопасност, като е посочено и че А. А. О., роден в К. на 11.03.1978 г., е напуснал страната си, за да търси безопасност за себе си и семейството си.

Така представеният документ обаче съдържа общи констатации относно положението в района и не установява конкретни индивидуализирани факти за лично преследване, отправени заплахи, упражнено насилие или реална опасност от тежки посегателства спрямо самия жалбоподател. В него не са посочени конкретни лица или групи, от които да произтича рискът за молителя, нито конкретни действия, насочени лично срещу него. Наред с това документът е с дата 24.01.2025 г., т.е. предхожда постановяването на Решение № 2981/09.04.2025 г. на председателя на ДАБ при МС по първоначалното производство, поради което не удостоверява новонастъпило след приключване на това производство обстоятелство. Липсват и данни защо същият не е бил представен и обсъден в рамките на предходното производство за международна закрила. Ето защо, дори да бъде съобразен като писмено доказателство, същият не е достатъчен да установи нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя по смисъла на чл. 76б от ЗУБ.

Неоснователно е възражението, че административният орган е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Видно от приложените на л. 36 указания за реда за подаване на последваща молба за международна закрила, връчени на жалбоподателя на 05.02.2026 г. в присъствието на преводач, за което е положен подпис на л.40 от делото, на лицето са били разяснени правата и задълженията в производството по предварително разглеждане на последваща молба. Наред с това съдът съобразява, че в настоящото съдебно производство жалбоподателят се явява лично, с преводач от кюрдски език и с назначен процесуален представител, като не се установява по какъв начин твърдяната липса на указания е ограничила правото му на защита. Напротив, видно от съдържанието на последващата молба и жалбата, лицето е изложило съображения относно твърдяната промяна в обстановката в С., а в съдебното производство са представни и допълнителни доказателства.

Неоснователен е и доводът за нарушение на чл. 12 и чл. 35 от АПК. Производството по чл. 76б от ЗУБ е специално производство по предварително разглеждане на

допустимостта на последваща молба, което се развива въз основа на представените от чужденеца писмени доказателства и наведените от него твърдения за нови обстоятелства. Именно поради специалния характер на производството административният орган не дължи повторно пълно разглеждане на молбата по същество, нито провеждане на ново интервю, а следва да прецени дали са налице нови обстоятелства или доказателства, които да обосноват допускане на последващата молба до производство по общия ред.

Видно от последващата молба, лицето изразява основно нежеланието си да се върне в С. предвид бъдещи опасения от новата политическа обстановка и твърди риск, свързан с общата обстановка в района на К. и област Х.. Съдът намира, че тези твърдения не сочат на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Само по себе си позоваването на обща несигурност в държавата по произход, на напрежение между различни групи и на промяната в общественно-политическата обстановка след падането на режима на Б. А. не е достатъчно, за да бъде допусната последваща молба до разглеждане по общия ред. Необходимо е да се установят нови обстоятелства, които по своето съдържание са от съществено значение за личното положение на конкретния чужденец или относно държавата му по произход в степен, която би могла да промени извода от предходното производство.

Правилно е преценено също, че принадлежността на жалбоподателя към кюрдската общност сама по себе си не обосновава извод за наличие на ново обстоятелство от съществено значение. Това обстоятелство не е ново, доколкото етническата принадлежност на лицето е била известна и при предходното производство за международна закрила. Същевременно по делото не се установяват конкретни данни, че именно поради тази принадлежност жалбоподателят е бил индивидуално заплашван, преследван, насилствено мобилизиран или изложен на тежки посегателства след приключване на предходното производство. Не се сочи кога, от кого и при какви конкретни обстоятелства спрямо него лично е възникнал нов риск, който да не е бил предмет на предходната преценка.

По отношение на приложената по административната преписка справка рег. № МД-02-56/18.02.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, находяща се на л. 18 и сл. от делото, следва да се има предвид, че същата съдържа актуална информация относно общото положение в С., общественно-политическата обстановка към 18.02.2026 г., както и състоянието на сигурността в отделни провинции. Видно от справката, на 27.11.2024 г. ислямистката групировка „Х. Т. ал Ш.“ /Н. Т. al-S., HTS/, чийто контрол преди това е бил ограничен до части от провинциите Х. и И., започва мащабна офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. В резултат на тази офанзива първоначално са превзети А., Х. и Х., а на 08.12.2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д. и декларират победа, като същия ден президентът Б. А. напуска страната. Посочено

е още, че на 29.01.2025 г. А. ал Ш., който фактически ръководи страната след падането на режима на А., е назначен за временен президент на С., конституцията от 2012 г. е суспендирана, а парламентът е разпуснат.

В справката са отразени и последващи действия на преходната администрация, насочени към стабилизиране на страната и изграждане на нова институционална рамка. Посочено е, че преходното правителство, сформирано от „Х. Т. ал Ш.“ и други милиции, заявява ангажимент да стабилизира държавата и да изготви нова конституция в рамките на три години. Отражено е още, че А. ал Ш. е очертал планове за насърчаване на помирението и приобщаването, като е подчертана необходимостта от запазване на националното единство. В края на януари 2025 г. преходната администрация отменя конституцията на С. от 2012 г. и разпуска парламента, военните и службите за сигурност на предишното правителство, като са обявени мерки за създаване на временен законодателен съвет, обща амнистия за войниците от сирийската армия, премахване на наборната военна служба и започване на процес на реинтеграция на бивши правителствени и военни служители.

Посочено е също, че на 13.03.2025 г. временният сирийски президент одписва конституционна декларация, очертаваща петгодишен преходен период, като същата предвижда гаранции относно независимостта на съдебната власт, свободата на изразяване и медиите, както и политически, образователни и трудови права на жените. На 29.03.2025 г. е обявено сформирането на преходно правителство, съставено от 23-ма министри от различен етнически и религиозен произход, включително представители на алаутски, християнски, друзки и кюрдски общности. Същевременно е отбелязано, че правителството е доминирано от министри, свързани с „Х. Т. ал Ш.“, както и че в кабинета няма представител нито на Демократичната автономна администрация за С. и Източна С., нито на Сирийските демократични сили.

В частта относно актуалната обществено-политическа обстановка към 18.02.2026 г. е отразено, че на 03.09.2025 г. сирийското Министерство на правосъдието е обявило отмяна на няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Посочено е, че повечето от забраните се считат за издадени през последните 14 години и са били свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Отбелязано е, че по отношение на пътуващите лица се предвижда да бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако спрямо тях няма активни съдебни производства.

Справката съдържа и данни за икономическо и институционално възстановяване на страната. Посочено е, че за първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол, като около 600 000 барела петрол са напуснали пристанището Т. на 01.09.2025 г. Отражено е още, че на 25.08.2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално е премахнало С. от санкционните разпоредби на Кодекса на

федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 05.09.2025 г. е създаден Сирийски фонд за развитие, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в страната и чужбина, предназначен да подпомага възстановяването и създаването на работни места.

Наред с това са отразени данни на Върховния комисариат за бежанците на ООН. Видно от бюлетин на ВКБООН от 12.12.2025 г., общият брой на завърналите се в С. лица от 08.12.2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, от които 1 073 353 са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Посочено е още, че ВКБООН оказва логистична и транспортна подкрепа на завърнали се бежанци, както и че ВКБООН и Световната продоволствена програма раздават хранителни продукти на завърнали се лица. Отражено е и предоставянето на парична помощ за завърнали се сирийски бежанци, като 36 359 домакинства, включващи 116 675 души, са получили субсидии за завръщане, предназначени да покрият непосредствените им потребности.

В същата са посочени и данни за възстановяване на повредени по време на конфликта жилища в различни провинции, включително Д., Д. ал Зор, Л. и А., както и за предоставяне на правни услуги във връзка с граждански документи и други правни въпроси на завърнали се лица. Отчетено е, че доброволните връщания на сирийци от Турция продължават през различни гранични пунктове, като ВКБООН наблюдава връщанията на значителен брой сирийци. Посочено е, че основните причини за завръщане остават политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата, наред с други причини като необходимост от работа, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността и ограничена хуманитарна помощ.

Същевременно съдът отчита, че справката не представя обстановката в С. като изцяло стабилизирана. В нея са изложени данни за продължаващи предизвикателства пред сигурността в отделни райони, за фрагментиран териториален контрол, за наличие на различни въоръжени и политически сили и за локални инциденти. Относно северните и североизточните части на страната са отразени данни за присъствие и контрол на Сирийските демократични сили в отделни райони, както и за взаимодействие и напрежение между SDF, SNA и преходното правителство. Посочено е, че след споразумението от 10.03.2025 г. между Сирийските демократични сили и преходното правителство кюрдските сили са намалили военното си присъствие в [населено място], а в началото на април 2025 г. е постигнато временно споразумение, позволяващо на силите на преходното правителство да се преместят в районите на SDF в [населено място] и да действат съвместно с кюрдските сили. Това сочи на усложнена, но динамична обстановка, при която са налице както напрежения, така и процеси на договаряне и

интегриране.

Следователно справка рег. № МД-02-56/18.02.2026 г. действително съдържа данни за настъпили съществени обществени и политически промени в С. след падането на режима на Б. А., както и за продължаващи предизвикателства пред сигурността в отделни райони. Тези данни обаче не обосновават сами по себе си извод, че в държавата по произход на жалбоподателя е налице такава степен на безогледно насилие, която да поставя всяко цивилно лице в реална опасност от тежки посегателства единствено поради присъствието му на територията на страната. Напротив, от справката се установява едновременно наличие на политически преход, институционално възстановяване, международна подкрепа и значителен брой завръщащи се лица, съчетани с локални рискове и нестабилност в отделни райони.

В този смисъл съдът намира, че изложеното в представената информация за актуалната обстановка в страната по произход не променя крайния извод на административния орган. Данните в нея касаят преди всичко общата обстановка в С. и регионалната динамика след смяната на властта, но не установяват нови обстоятелства от съществено значение конкретно за личното положение на жалбоподателя. Не се установява спрямо него лично да са възникнали нови факти, свързани с преследване, отправени заплахи, упражнено насилие, издирване, насилствено въвлечане във въоръжени формирования или друга конкретна опасност, която да не е била предмет на преценка в предходното производство и която да налага допускане на последващата молба до разглеждане по общия ред.

Отделно от това следва да бъдат обсъдени и представените в съдебното производство публикации от информационни агенции. Съдът отчита данните, съдържащи се в тях, че в района на Североизточна С., включително около К. и област Х., съществуват напрежение, локални инциденти и усложнени отношения между различни въоръжени и политически сили. Част от публикациите сочат на напрежение между новото централно правителство и кюрдските сили, на местни протести, примирие и последващи опити за нормализиране на обстановката. Отразени са и данни за поемане на управлението на летището в К. от сирийските власти и за отделни нападения, включително за нападение, за което отговорност е поела „Ислямска държава“.

Това обаче не е достатъчно само по себе си да обоснове допускане на последващата молба. Данните касаят общата обстановка в региона и не установяват нови обстоятелства от съществено значение конкретно за личното положение на молителя. Представените публикации имат характер на медийни материали относно общото развитие на обстановката и локални напрежения. Те не съдържат индивидуални данни относно жалбоподателя, не установяват отправени към него лични заплахи, предприети спрямо него действия, издирване, преследване или конкретен риск от насилствено въвлечане във въоръжени формирования. Не се

установява и такава ескалация на насилието в релевантния за лицето район, която да обоснове извод, че всяко цивилно лице, единствено поради присъствието си там, е изложено на реална опасност от тежки посегателства.

Следва да се има предвид и заявеното от жалбоподателя в съдебно заседание за мотива му да потърси закрила- не конкретна опасност и или наличието на общата обстановка на несигурност в страната по произход а **необходимостта да легализира престоя си**. Споделя, че в България работи и му е необходим документ, за да може да сключи трудов договор. Изложеното сочи на стремеж на лицето да уреди пребиваването си и възможността да упражнява трудова дейност в Република България, но не обосновава извод за наличие на предпоставки за предоставяне на международна закрила, нито представлява ново обстоятелство от съществено значение по смисъла на чл. 76б от ЗУБ. Следователно съдът намира, че и с оглед новата справка не се установяват такива нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или относно държавата му по произход, които да обуславят допустимост на последващата молба. С оглед изложените съображения и правилно ответникът е счел, че последващата молба не следва да се допуска до разглеждане по общия ред. Няма никакви нови обстоятелства, които налагат разглеждането ѝ по този ред, Показателен е и факта, че освен, че има наведени общи съображения за променената общественно-политическа обстановка, то и лицето мотивира нежеланието си да се върне с обстоятелството, че в България работи и желае да уреди документите си, което не е относимо към основанията за международна закрила.

**Водим от горното, съдът
РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. О. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 70Х от 23.02.2026 г. на интервюиращ орган в РПЦ –гр. Х. –В. И., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба рег. № УП 35469 от 05.02.2026 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: